

Terol absolutitza, Maverick hi guanya

Motociclisme. El pilot de Roses és segon a la cursa d'Indianapolis, mentre Marc Márquez, Pol Espargaró i Tito Rabat fan història

Maverick, ahir, per davant de Zarco. Foto: BQR MEDIA.

Nico Terol va vèncer la seva sisena cursa, sense discussió i, si no hi ha imprevistos, cavalca imparable cap al títol mundial. Intractable –en les deu primeres voltes ja avantatjava de deu segons els perseguidors–, res a dir.

Més enllà del seu soliloqui, el que, segons com, són engrunes però que Maverick Viñales està modelant al seu gust perquè acabi sent un subcampionat del món en l'any del debut. Amb el sisè podi de la temporada, el gironí de 16 anys va tornar a batre's sense vergonya, aquesta vegada amb Cortese, a qui va empètir en l'última volta per acabar prenent-li el segon lloc. Una segona posició que va ostentar en un gran nombre de voltes. En la primera meitat de la

cursa, rodant en 1:50 baixos, lluitant amb Zarco i Faubel, un grup de tres que tenia a més de dos segons un altre tercet format per Cortese, Gadea i Vázquez. Problemes de degradació de gomes van portar Zarco enrere i, al seu torn, Cortese i Gadea al costat de Mack. Aleshores, en els últims cinc girs, cos a cos sense concessions entre el de Roses i l'alemany amb final feliç.

Història en català Indianapolis passarà a la història del motociclisme català com ho va fer Le Mans el 2003. A la pista francesa, hi va haver el primer dels tres triplets –victòries de Pedrosa, Elias i Gibernau– i al mític traçat nord-americà, per primer cop en la història tres catalans van pujar al mateix podi. Els herois van ser Marc Márquez, Pol Espargaró i Tito Rabat, i tots tres tenen una història.

La de Márquez és la lluita pel títol mundial, la de la cinquena victòria de la temporada, la d'una superioritat imperial i la de 15 punts retallats a Stefan Bradl. Malgrat tot, una reverència per a l'alemany, ja que sortia 22è, va acabar 6è i va minimitzar els danys. La cursa de Rabat va ser extraordinària, sempre al davant, sempre combatiu. Al darrere arribava Pol Espargaró, amb una moto per fi a la seva mida i uns canvis de direcció espectaculars que li van permetre despatxar els rivals amb facilitat en els revolts enllaçats. Pol i Tito són amics, vénen d'allà mateix i han compartit moltes graelles. Hi va haver molt de respecte i tot l'un contra un es va reduir en un avançament al final de la recta. Tots dos van guanyar. Menja a part "Cada vegada queden menys curses i la distància és més gran." Jorge Lorenzo va emmarcar perfectament la realitat del campionat de Moto GP, no només perquè a Casey Stoner ningú no és capaç de posar-li un llaç, sinó perquè, i amb ahir ja van dues curses seguides, al mallorquí tampoc no li arriba per ser al podi. Resten sis proves, 150 punts, i la diferència entre un i altre ja és de 44 punts. Dani Pedrosa va manar d'inici, però després de cinc girs, a l'inici del sisè, Stoner va passar-lo i va perpetuar-se en un ritme constant i absolutament inabastable, en 1:39 alts. Va ser una pel·lícula previsible en la trama i en el desenllaç, sense més història que la que ocorria als actors secundaris.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 29-08-2011 Pàgina 50

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/8-esports/54-motor/447535-terol-absolutitza-maverick-hi-guanya.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui